

*Martyr ad hunc sequitur
In Valle Moab.*

martyrum proferre reliquias: & nos qui eas suscipimus appellare cinerarios & idolatras: qui mortuorum hominem ossa ueneremur: O infelice hoitem: & o lacrymarum fonte plangendu: qui haec dicens non se intelligit esse Samaritanum & iudeum: qui corpora mortuorum pro imundis habet: & etiam uasa quae in eadē domo fuerint pollui suspicatur: sequentes occidentem litteram: & non uiuiscantem spiritum. Nos autem non dico martyrum reliquias: sed ne sole quidem & lunam: non angelos: non archangulos: non cherubin: non seraphin: & non nomem quod nominatur: & in presenti saeculo & in futuro colimus & adoramus: ne seruamus creature potius quam creatori: qui est benedictus in saecula. Honoram autem reliquias martyrum: ut eum cuius sunt martyres adoremus. Honoram seruos: ut honor seruorum redendet ad dominum: qui ait: Qui uos suscipit: me suscipit. Ergo Petri & Pauli imundae sunt reliquiae. Ergo Moysi corpusculum imundum erit: quod iuxta hebraicam ueritatem ab ipso sepultum est domino. Et quotienscumque apostolorum & prophetarum & oium martyrum basilicas ingredimur: totiens idolorum tepla ueneramur. Accensumque ante tumulos eorum carrei idolatriæ insignia sunt. Plus aliquid dicam: quod redundet in auctoris caput: & in sanum cerebrum uel sanet alii quando uel delectant: ne tam sacrificiis simulacrum ait: subuertant: ergo & domini corpus in sepulchro positum imundum fuit. Et angeli qui candidis uestibus ueabantur mortuo cadaueri atque polluto prebebat excubias: ut post multa saecula Dormitanius sonaret: immo eructaret in imundissimam crapulam: & cum Iuliano persecutore sancto rum: basilicas aut destrueret: aut in tepla conuiteret. Miror sanctum episcopum: in cuius parochia esse presbyter dicitur acquiscere furori eius. & non uirga apostolica: uirgaque ferrea costringere uas inutile: & tradere in iterum carnem: ut spiritus saluus fiat. Meminerit illius dicti: Si uidebas forem: currebas cum eo: & cum adulteris portionem tuam ponebas. E in alio loco: In matutino interficiebam oes peccatores terrae: ut disperderem de ciuitate domini oes opantes iniquitatem. Et iterum. Non odiates te domine odio habui: & super inimicos tuos tabescerem. Perfecto odio oderam illos. Si non sunt honorandae reliquiae martyrum: quoniam legimus: preciosa in conspectu domini mors sanctorum eius. Si ossa mortuorum polluit contingentes: quoniam Heliseus mortuus mortuum suscitauit. Et dedit uitam corpori: quod iuxta Vigilantium iacebat imundum. Ergo oia castra israelitici exercitus: & populi dei fuere imunda: quia Ioseph & patriarcharum corpora portabant in solidudine: & ad sanctam terram imundos cineres portaverunt. Ioseph quoque qui in typico precessit domini salvatoris non sceleratus fuit: qui tamquam ambitione Iacob in Hebreo ossa portauit: ut imundus patrem auo & attauo sociaret imundis: & mortuum mortuis copularet. O precidenda lingua a medicis: immo insanus curandum caput: ut qui loqui nescit: discat aliquando reticere. Ego uidi hoc aliquando portatum: & testimoniis scripturarum quasi uinculis Hippocratis uolui ligare furiolum. Sed abiit: excessit: euasit: erupit: & iter Hadriæ fluctus. Cotiique Regis alpes: in nos daclamando clamauit. quicquid enim amens loquitur: uociferatio & clamor est appellandus. Tacita me forsitan cogitatione reprehendas: cur in absentia iuehar: Fatebor tibi dolor meum. Sacrilegium tantum patienter audire non possum. Legi enim Syromasten Phinees: austeritate Heliæ: zelum Simonis Chananei: Petri suavitatem Ananiæ & Saphyræ trucidantis: Paulique constantiam: qui Helyma magum uiis domini resistenter: alterna cœcitate danauit. Non est crudelitas pro deo: sed pietas. Unde & in lege dicitur. Si frater tuus & amicus & uxor: quae est in sinu tuo deprauare te uoluerit a ueritate: sit manus tua super eos: & effunde sanguinem eorum: & auferes malum de medio israel. Iterum dicam. Ergo martyrum imundae sunt reliquiae. Et quid passi sunt apostoli: ut imundus Stephani corpus tanta funeris ambitione precederent: ut facerent ei planctum magnum: ut eorum luctus in nostrum gaudium uerteretur. Nam quod dicas cum uigiliis execrari facit & hoc contra uocabulum suum ut uelit dormire. Vigilantius & non audiat salvatorem dicente sic: Non potuistis una hora uigilare mecum. uigilate & orate ne intretis in temptationem. spiritus promptus est: sed caro infirma. Et in alio loco Propheta dicit: Media nocte surgebam: ut confiterer tibi super iudicia iustitiae tuae. Dominum quoque in euangelio legimus per noctis asse & apostolos clausos carcere tota nocte uigilasse: ut illis psallentibus terra quateretur: custos carceris crederet: magistratus & ciuitas terrentur. Loquitur Paulus. Orationi insistite uigilantes in ea. Et in alio loco: in uigiliis frequenter. Dormiat itaque Vigilantius: & ab exterminatore Aegypti cum Aegyptiis dormiens suffocetur. Nos dicamus cum David: Non dormitabit neque dormiet qui custodit israel: ut ueniat ad nos sanctus Ethir: qui interpretatur uigil. Et si quando propter peccata nostra dormierit: dicamus ad eum. Surge: ut quid dormitas domine excitemusque illum: & nauicula fluctuante clamemus. Magister saluos nos fac: Perimus. Plura dictare uolueram: si non epistolaris breuitas pudorem nobis tacendi imponeret: & si librorum ipsius ad nos uoluisses mittere certe tamen: ut scire possemus ad quae rescribere deberemus. Nunc autem uerberauimus: & non tam illius infidelitatem: quae oibus patet: quam nostram fidem aperuimus. Ceterum si nolueris longiorum non aduersum eum librum scribere mitte nenia illius & ineptias: ut Ioannem baptistam audiat predicanter. Iam securis ad radices arborum posita est. Omnis enim arbor quae non facit fructum bonum excidetur: & in ignem mittetur.

Argumentum sequentis opusculi excerptum ex Isidoro libro octauo etimologiarum.

Vciferiani a Luciferio Syriacæ episcopo orti: qui episcopus catholicos qui Constantini persecutiōne per fidem Arrianorum consistentes erant: & postea correcti redire in catholicam ecclesiam delegerunt dānam. sive quod crediderunt: siue quod se credere simulauerūt. quos catholica ecclesia minime recipit sicut tanquam Petrum post fletum negationis. Hanc illi matris charitatem superbe accipientes eosque recipere solentes: ab ecclesiæ communione recesserunt. Et cum ipso Luciferio suo auctore qui mane ostiebatur cadere meruerunt.

Contra Luciferianum & Orthodoxi cuiusdam edita a beato Hieronymo presbytero contra Luciferianum inscripta.

Proxime accidit: ut quidam Luciferi sectator cum alio ecclesiæ alii odiosa loquacitate contedens: canina facundiam exercuerit. Asserebat quippe uniuersum mundum esse diaboli. Et ut iam familiare esset eis dicere:

dicere: factum de ecclesia lupanar. At ille contrario rationabiliter quidem & oportuno loco & tempore defensus debat: non sine causa Christum mortuum fuisse: nec absordus tantum causa dei filium descendisse. Quod plura: dum audientia & circulum lumina iam in plateis accensa soluerent: & incondita disputatione nox interruperet: consputa pene inuicem in facie recesserunt. Hoc tamē his qui assuerunt statuentibus: quod in secretā porticū primo mane conueniret: quo cū iuxta placitum oēs cōuenissent uisum est utriusque sermonē a notariis excipi. Atq; ita cū etis residentibus HELLADIVS LVCIFERIANVS dixit. Hoc primum mihi responderi uolo: utrum Arrianī christiani sint an non? HIERONYMVS ORTHODOXVS. Ego plus inquit interrogō: utrum ne oēs hæretici christiani sint. LV. dixit. Quod hæreticū dixeris christianū negasti. OR. Oēs ergo hæretici christiani non sūt. LV. Iam superius audisti. OR. Si christiani non sunt: diaboli sūt. LV. Nemo dubitat. OR. Si autē diaboli sunt: nihil refert hæretici sint an gentiles. LV. Non refello. OR. Igitur p̄fēxū iter nos habemus de hæretico sic loquendū sicut de gentili. LV. Plane fixum. OR. Quare modo ut liber: quoniā inter nos constat nūc hæreticos gentiles esse. LV. Quod interrogatio mea cogere uolebat expressū est hæreticos christianos non esse: Nunc restat cōclusio. Si arrianī hæretici sūt: & hæretici oēs gētiles sūt: & arrianī gētiles sūt: & ita cōstat nullā societate ecclesiæ esse cū arrianis. i. cū gentilibus. manifestū est ergo uestrā ecclesiā quā ab arrianis. i. a gētilibus episcopos suscipit: non tam episcopos recipere q̄ de capitulo sacerdotes: ac per hoc antichristi magis synagoga q̄ Christi ecclesia debeat nūcupari. OR. Ecce iplēta est p̄phetia: parauit mihi foueā & ipse incidit in eā. LV. Quoniam modo OR. Si arrianī ut dicas gētiles sūt: & arrianorū cōuēticula castra sunt diaboli: quomodo in castris diaboli baptizatū recipis? LV. Recipio: sed p̄cēnitē. OR. Prorsus quid dicas non intelligis: quisq; ne gentilem recipit p̄cēnitē? LV. Ego simpliciter in exordio sermonis oēs hæreticos gentiles esse respōdi. Verū quia captio la re spōlio fuit: priuata questionis tibi palmā tradēs ad secundā ueniā: in qua aio laicū ab arrianis uenientē recipi debere p̄cēnitē: clericū uero non debere. OR. Atqui in prima questiōe quā obtinuisse me dicas: etiā secundā obtinui. LV. Doce quomō obtinueris. OR. Nescis & laicos & clericos unū habere christū: nec aliū neophytis aliū episcopis esse deū? Cur ergo non recipiat clericos: q; recipit laicos p̄cēnitentes? LV. Non est episcopi ipsū la chrymas fundere pro peccatis: & corpus attractare domini. Non est episcopi ad fratrū genua puolui: & de sublimi loco eucharistiā ministrare populo. Aliud est lugere quod fueris: aliud neglecto peccato in ecclesia uiuere gloriōsū. Tu qui hesterno die sacrilegus creaturā dei filium predicabas: qui quotidie peior iudicis blasphemias & lapides in christū iaciebas: cuius manus sanguine plenae sunt: cui us st̄lus lancea militis fuit ad unius horæ conuersionē uirginem ecclesiā adulter ingredēris: si peccasse te p̄cēnitē: officium depone sacerdotis: si te non peccasse confidis: permane quod fuisti. OR. Rhetoricaris: & a disputationū spinetis ad cāpos liberā & declamatiōis exuris. Verum desine quālo a cōmūnib; locis: & in gradū rursum ac in lineas regredere: postea si placuerit latius differemus. LV. Nulla declamatio hic est. Dolor patientiā superat: propone ut liber: argumētare ut liber: nunq; persuadebis idē esse episcopum quod laicū p̄cēnitē. OR. Quoniam obstinate tenes alia esse rationē episcopi: aliam laici ad cōpendiū temptationis tribuo quod postulas: nec me pigebit locū te faciente manū tecum cōserere: expone mihi quare laicum uenientem ab arrianis recipias: episcopum non recipias. LV. Recipio laicum quia errasse se confitetur: & dominus mauult p̄cēnitēiam peccatoris q̄ mortem. OR. Recipio & ego episcopū: quia & errasse se confitetur: & dominus mauult p̄cēnitēiam peccatoris q̄ mortē. LV. Si errare se confitetur: cur episcopus perseuerat: deponat sacerdotiū: concedo ueniam p̄cēnitenti. OR. Respondebo tibi & ego sermonibus tuis. Si laicus errasse se cōfitetur: quomō laicus perseuerat: depoat sacerdotium laici idest baptismā: & ego do ueniam p̄cēnitenti. Scriptum est enim: Regnū quippe nos & sacerdotes deo & patri suo fecit. Et iter. Gentē sanctam: regale sacerdotiū: populū acquisitum. Omne quod licet christiano: cōmūne est tā episcopo q̄ laico. Qui p̄cēnitēiam agit: priora condēnat. Si non licet episcopo p̄cēnitēi perseuerare quod fuerat: non licet laico p̄cēnitēi in eo permanere: propter quod p̄cēnitēia confitetur. LV. Recipimus laicos: quoniā nemo contumeliat si scierit baptizandū: & ita fieri ut nos simus causa perditionis eorum: si repudiētur. OR. Tu in eo quod recipis laicū unā aīam recipiendo saluas: & ego in recipiendo episcopū non dicā unius ciuitatis populos: sed universā cui p̄fēct̄ p̄uinciā ecclesiā socios: quē si repellā multos secū in ruinā trahet. Quoniam obre quālo uos ut ēa rationē quā in paucis recipiendis habere uos existimatis: etiā ad totius orbis salutē concedatis. Quod si displicer & tam duri estis: immo tam irrationabiliter inclāmentes: ut cum qui dederit baptismā hostē christi: eum qui acceperit filium putetis: nos nobis: aduersa non facimus: aut episcopū cum populo recipimus quē facit christianum: aut si episcopū non recipimus: scimus etiā nobis populū reiiciendū. LV. Oro te nomine christi non legisti de episcopis dictum: uos estis sal terræ. Si autē sal infatuatū fuerit: in quo salietur: sed & ad nihilū est utile: nisi ut proiiciatur foras: & conculcetur ab hoībus. Sed & illud quod populo peccatore sacerdos deū exoret: ac p̄ sacerdote nullus sit aliis qui deprecetur. Quod quidē duo scripturarē capitula in sentētiā concurrent unam. Nā ut sal omnē cibum condit: nec est aliquid p̄ se tā suaue quod absq; eo gustū demulcat: Ita mundi totius & ecclesiā propriū condimentū episcopus est: qui si infatuatus fuerit: siue per negationē: siue p̄ hæresim: fine plumbidinem: & ut semel dicā per uniuersā peccata: a quo alio poterit condiri: cum ipse fuerit condimentum. Sacerdos quippe pro laico offert oblationem suam: iponit manū subiecto: redditū sancti spiritus inuocat: atq; eum qui traditus fuerat satanā in interitum carnis: ut spiritus saluus fieret indicta in populū oratione altario reconciliat: nec prius unum membrum restituit sanitati: q̄ omnia simul membra conflauerit. facile quippe ignoscit filio pater: cum mater pro uisceribus suis deprecatur. Si ergo hoc quem diximus gradu laicus p̄cēnitens restituit ecclesiā: ibi q̄ cōsequitur ueniam ubi luctus precesserat: manifestū est sacerdotem de gradu suo motū

in eundem locum non posse restituiri: quia aut penitentes sacerdotio carebit aut in honore presertim reduci in ecclesiam non poterit per ordinem penitentis. Tu mihi nunc insatuato sale ecclesia saporē contaminas: tu enim eū qui projectus foras iacere deberet in stercore a cunctis hoibus cōculcandus super altariū reponis. Et ubi erit illud apostoli praeceptum. Oportet episcopū esse sine crimie quasi dispensatorem dei. Et iterum probet aut se unusquisque: & sic accedat ubi dominica denunciatio est: ne misericordias nostras ante porcos. Quod si de oībus generaliter dictū intelligis: quātū magis de sacerdotibus precaudū est cū etiam de laicis sic habeat? Separamini inquit dominus per Moysē a tabernaculis istorū hominum durissimorum: & nolite tangi ab oībus qui sunt eorum: ne simul pereatis in peccato eorū. Et rursum in duodecim prophetis: Sacrificia eoruū tanquam panis luctus: oīes qui māducāt ea contamiabuntur. Et in euāgelio: dominus lucerna inquit oculis corporis est oculus tuus. id est ecclesia lumē est episcopus. Si autem oculus tuus simplex est: totū corpus tuū lucidū erit. Sacerdote enim fidē uerā predicāte ex omni corde tenebræ discutiuntur: & causam reddit. Neque enim lucerna acceditur & ponitur sub modiū: sed super candelabrum: ut luceat omnibus qui in domo sunt. Lucernā enim hoc est deus scientiæ sua igniculum in episcopo succedit: ut non sibi tantū luceat: sed oībus p̄sit. Et in cōsequēti. Si inquit oculus tuus neque fuerit: oī corpus tenebrosum est. Si enim lumē quod in te est tenebræ sunt: ipsæ tenebræ quātū erūt. Et recte Nam cū ideo episcopus in ecclesia constituantur ut populuū coercent ab errore quātū erit error in populo: cum errat ille qui docet. Quomodo potest peccata dimittere: q̄ ipse peccator est: quomodo sanctū sacrilegus faciet: unde ad me lumē introiet: cum oculus meus cæcus sit. Proh dolor antichristi discipulus ecclesiam Christi gubernat. Et unde est illud: Non potestis duobus dominis servire. Sed & illud: quæ cōmunicatio luci ad tenebras: qui consensus christi ad belial. Legimus in veteri testamento. Homo in quo fuerit macula & uitium: non accedat offerre dona domino. Et rursum. Sacerdotes qui accedunt ad dominum deum ut sacrificant: mundi sint: ne forte derelinquat eos dominus. Et in eodem: & cum acceditū ministrare sancta: non adducat in se delictū: ne moriāt. Et multa alia: quæ p̄sequi infinitū est: sed studio breuitatis omitto. Neque enim numerus testimoniorū: sed auctoritas ualeat. Ex quibus ostendit uos per modicum sermonem totā ecclesiæ massam corrupisse. Et de eius manu hodie eucharistiā accipere: quā heri quasi idolū respuebat. OR. dixit. Multa quidē de sacris uoluminibus memoriter copioseque dixisti: sed cū totū circuieris saltu: meis cassibus cōcluderis. Sit quippe arrianus episcopus hostis christi: sit insatiatus sal: sit lucerna sine igniculo: sit oculus sine pupilla: nō p̄ne eo puenies ut salire nō possit: quia sal ipse nō habeat. nō illuminet cæcus: nō accedat extintus. Tu autem cū conditū cibū ab eo deuores: cur insulsum arguis cōditoris? Igniculus eius in ecclesia tua lucet: & lucernam eius criminari extinetā. Oculos tibi præbet: & cæcus est. Quā ob rem ore te: ut aut sacrificandi ei diligētiam tribuas: cuius baptisma p̄bas: aut reprobes eius baptisma: quē nō existimas sacerdotē. Neque enim fieri potest ut qui in baptimate sanctus sit: sit apud altare peccator. L. V. Sed ego recipio laicum penitentem per manum impositionem & inuocationem spiritus sancti: sciens ab hereticis spiritum sanctum non posse conferri. OR. Omnes propositionum uestrarum calles ad uuum compitum confluunt: & pauidorum more certiorum dum uianos pénarum euitatis uolatus fortissimis retribus implicamini. Nam cum in patre & filio & spiritu sancto baptizatus homo templum domini fiat: cum veteri æde destructa nouum trinitatis delubrum ædificetur: quomodo dicas sine aduentu spiritus sancti apud arrianos peccata posse dimitti? Quomodo antiquis fôrribus anima purgatur: quæ sanctum nō habet spiritum? Neque enim aqua lauat animam: sed prius ipsa lauatur spiritu: ut alios lauare spiritualiter possit. Spiritus inquit Moyses domini ferebatur super aquas. Ex quo apparet baptisma nō esse sine spiritu sancto. Bethsaida lacus iudeus: nisi per aduentum angeli debilitata corporaliter membra sanare non poterat. Et tu mihi aqua simplici quasi de balneo animam lotam p̄ducis. Ipse dominus noster Iesus christus qui nō tam mundatus est: q̄ lauacro suo uniuersas aquas mandauit: statim ut caput extulit defluento spiritū sanctum accepit: nō q̄ unq̄ sine spiritu sancto fuerit: quippe qui de spiritu sancto in carne natus est: sed ut illud nobis monstraretur: uerum esse baptisma: quo spiritus sanctus adueniat. Igitur si arrianus spiritū sanctū non potest dare: nec baptizare quidem potest: quia ecclesiæ baptisma sine spiritu sancto nullum est. Tu uero cū baptizatum ab eo recipis: & postea iuocas spiritū sanctū: aut baptizare cū debes: quia sine spiritu sancto baptizari non potest: aut si est baptizatus in spiritu: desine ei inuocare spiritum: quem tunc cū baptizaretur acceptit. L. V. Obscurum te nōne legisti in actibus apostolorū eos qui iam a Ioāne baptizati fuerāt: cum ad interrogationem apostoli respondissent se nec auditu quidem comperisse quid esset spiritus sanctus: postea fuisse spiritum sanctū cōsecutus. Vnde manifestū est posse aliquem baptizari: & tamē non habere spiritū sanctū. OR. Nō tam imperitos diuinorum uoluminū eos qui audiunt puto ad hanc quæstiūculam dissoluēdam: longo ut sermone opus sit. Verū prius q̄ quid in ea sentiā loquar: ausculta iuxta sensum tuū quāta scripturarum turbatio oriatur. Quid est hoc quod Ioānes in baptimate suo aliis sanctū dare nō potuit: qui Christo dedit? Et quis est iste Ioānes? Vox clamantis in deserto: parate uiam domini: rectas facite semitas dei nostri. Ille qui dicebat: Ecce agnus dei ecce qui tollit peccata mundi. Minus dico ille qui ex matris utero clamabat. Et unde hoc mihi: ut ueniat mater domini mei ad me? spiritum sanctum non dedit quem Philippus diaconus eunicho dedit: quem Ananias Paulo dedit: Audacter forsitan uidetur Ioannē preferre cunctis. Audi dominum loquētem. Non est in natis mulierum aliquis maior Ioāne Baptista. Nulli enim cōtigit prophetarum & annūciare christum & digito demonstrare. Et quid mihi necesse est in talis uiri laudibus immorari: cum a deo patre etiam angelus nuncupetur? Ecce inquit mitto angelum meum ante faciem tuam: qui præparebit uiam tuam. Plane angelū qui post matrem uenit hospitiū heremī secretū: parvulus de serpētibus lusit: q̄ oculis expectantibus Christū: nihil aliud est di-

Bessaida lacus

est dignatus aspicere: qui eloquiis domini quæ melle & fauo dulciora sunt: dignam deo uocem erudiuit: Et ne
 quæstionem morer: sic decebat crescere præcursorum domini. Ille ergo talis tantusq; spiritum sanctum nō de-
 dit: quem Cornelius centurio anteq; baptizaretur accepit. Responde quælo cur non dederit: sed ignoras. Audi
 quid scripturæ doceant. Ioannes baptista nō tam peccata dimisit: quā baptismū pœnitentiæ fuit in peccatorū
 remissionem: idest in futuram remissionem: quæ est post ex sanctificatione christi subsecuta. Scriptum estenī:
 fuit Ioannes in deserto baptizans: & prædicans euangelium pœnitentiæ in remissionem peccatorum. Et post-
 modum: & baptizabantur ab eo in iordanem consitentes peccata sua: ut enim ante præcursor domini ipse: sic
 & baptismū eius præsum dominici baptismatis fuit: qui de terra est aiebat: terrena loquitur: & qui de super-
 nis uenit: super omnes est. Et iterum: Ego baptizo uos in aqua: ille baptizabit uos ī spiritu sancto. Si autem Ioā-
 nes ut confesus est non baptizauit in spiritu: neq; peccata dimisit: quia nulli hominum sine spiritu sancto pec-
 cata dimittuntur: aut si contentiose argumentaris: ideo Ioannis baptismū dimisisse peccata: quia de cælis fuit: e
 doce quid amplius in Christi baptimate consequamur. Quod peccata dimittit: liberata gehenna: quod a ge-
 henna liberat perfectum est. Perfectum autem baptismū non est: nisi quod in cruce & in resurrectione Christi
 est: ita tu in peruersum duceris irreligiosus: dicente ipso Ioāne: illum oportet crescere: me autem minui: & cum
 serui baptismo plus q̄ habuit tribus: dominicum destruis. Cui nihil amplius relinquis. Quo sum ista tendit
 assertio: uidelicet ut non tibi durum uideatur: & si ii qui a Ioanne fuerant: baptizati: postea per impositionem
 manuum apostolorum sint spiritum sanctum consecuti: cum constet eos nec peccatorum quidem sine subse-
 cutura fide remissionem consecutos. Tu uero qui ab arrianis recipis baptizatum: ideo tribues baptismū quod
 perfectum est. Et quo pacto quasi modicum quod ei defuerit: sanctum aduocas spiritum: cum baptismū Chri-
 sti sine spiritu sancto nullum sit. Verum longe excessi: cum æqua fronte aduersarii exercitus concitus sim im-
 petum summouere: leuiora minus tela direxi. Ioannis autem baptismū in tantum perfectum fuit: ut constet po-
 stea Christi baptimate baptizatos: qui ab eo fuerant baptizati. Ita enim historia refert. Factum est autem cū
 Apollo esset corinthi: & cum Paulus pertransiret superiores partes Asiae: deuenit Ephesum: & cum inuenissem
 quosdam descendentes dixit ad eos. Si spiritum sanctum acceperitis: cui credidistis? At illi responderunt.
 Sed nec si spiritus sanctus sit: audiuius. Dixit autem ad eos: in quo ergo baptizati estis? Responderunt
 in Ioannis baptimate. Sed dixit Paulus: Ioannes quidem baptizauit baptismo pœnitentiæ plæbem: di-
 cens in aduentementum post eum ut crederet. hoc est in Iesum: in remissionem peccatorum. His auditis baptizati
 sunt in nomine domini nostri Iesu Christi. Et cum imposuisset illis manus Paulus continuo cecidit spiritus san-
 ctus super eos: Si ergo baptizati sunt uero & legitimo ecclesiæ baptimate: & ita postea spiritum sanctum con-
 secuti sunt: & tu apostolorum sequere auctoritatem: & baptiza eos qui Christi non habent baptismū: & pote-
 ris inuocare spiritum sanctum. LVCIFERIANVS dixit. Qui dormientes sitiunt: auide fauces flumibus iugur-
 gitant. Et quāto plus hauserunt tāto plus sitiunt: ita mihi & tu uideris aduersus quæstiunculā: quanto pposui:
 hinc atq; illinc argumēta quæfuisse: & nihilominus eandē quæstionē uis pseuerare: an nescis & iā ecclesiā hūc
 esse morē: ut baptizatis postea manus imponatur: & ita inuocetur spiritus sanctus: exigis ubi scriptū sit in acti-
 bus apostolorum: etiam si scripturæ auctoritas non subesserit: totius orbis in hac parte consensus instar præcep-
 ti obtinet. Nam & multa alia quæ per traditionē in ecclesiis obseruantur. auctoritatē sibi scriptæ legis usur-
 pauerunt uelut in lauacro ter caput mergitare: deinde egrelos lactis & mellis prægustare concordiam ad infā-
 tiæ significationem die dominico: & p oēm penthecosten: nec de geniculis adorare: & iejunū soluere multaq;
 alia quæ scripta non sunt: rationis sibi obseruatio uendicabit. Ex quo aīadueit is nos ecclesiæ consuetudinē se-
 qui. licet ante aduocationē spiritus constet aliquē baptizatū. ORTHO. Non quidem ab uno hanc esse ecclesi-
 a: consuetudinē: ut ad eos qui longe in maioribus urbibus per presbyteros & diaconos baptizati sunt episco-
 pus ad iuocationē lācti spiritus manū impositurus excurrat: quale est ut leges ecclesiæ ad hæresim tranferas: &
 uirginis tuæ integritatē per meretricū lupanaria spurcari patiaris. Episcopus si iponit manū eis iponit: qui i re-
 sta fide baptizati sūt: qui & in patre & filio & spiritu sancto tres personas unā substantiā crediderūt. Arrianus ue-
 ro cū aliud nihil crediderit (claudite quælo aures qui audituri estis: ne tātæ ipietatis uocibus polluamini) nisi
 in patre solo uero deo & in Iesu christo saluatore creatura & in spiritu sancto utriusq; seruo: quō spūm sanctū ab
 ecclesia recipiet: qui necdū remissionē p̄tō & cōsecutus est. Spūs q̄ppē sanctus nō nisi in mundā ledem incedit:
 nec hitator eius tēpli efficit: cuius antistes nō hēt uerā fidē. Quod si obloqueris quare ī ecclesia baptizatus ni-
 si per manus episcopi non accipiat spiritum sanctū: quem nos asserimus in uero baptimate tribui: disce hanc
 obseruationem ex ea auctoritate descendere: quod post ascensū domini spiritus sanctus ad apostolos ascēdit.
 Et multa in locis id esse tantum factū repetimus ad honorē potius sacerdotii: q̄ ad legis necessitatē. Alioquin si
 episcopi tantum ipræcatiōne spiritus sanctus defluit: lugendi sunt qui in uillulis aut in castellis aut in remoti-
 oibus locis p̄ presbyteros & diaconos baptizati ante dormierūt: q̄ ab episcopis iuiserent. Ecclesiæ salus ī sumi sa-
 cerdotis dignitate ac ueneratiōe cōsistit: cui si nō exors qdā & ab oibus emitēs det ptās: tot ī ecclesiis efficiētur
 chrisimata: quot sacerdotes īde ideo uēit: ut sine chrismate & episcopi iussiōe neq; prelbī neq; diaconus ius hēat
 baptizāti. Quod freqnter si tñ necessitas cogit: scimus liceit laicis: Vt. n. accipiat qs: ita & daf pōt: nisi forte eu-
 nuchus a Philippo diacono sine spū sc̄tō baptizatus fuisse credēdus ē: de quo scriptura hoc loquit. Et descēde
 rūt abo ī aquā: & baptizauit eū Philippus. Et cū abscederēt ab aq; spū sc̄tū uēit ī eunuchū. Si aut illud obiici
 endū putas: q̄a cū audisset apostoli: q̄ erāt hierosolymis: q̄a recepisset samaria uerbū dei miserūt ad eos Pet̄ &
 Ioānē: q̄ cū uenisset ad eos: orauerūt p̄ eis: ut acciperēt spū sc̄tū, nō dū enī deciderat sup ullū illog. Cur ita

factū sit i cōsequētibus disce. Ipse enī ait: Sed solū baptizati erāt i noīe domini Iesu. Tūc iponebant illis manus: & accipiebāt spiritū sanctū. Hoc loco si & tu similiter te facere dicis: qā hæretici nō baptizauerūt in spiritu sancto: scias Philippū ab apostolis nō fuisse baptizatū: idiuīsa eādē habuīsse ecclesiā: eundē dominū Iesu Christū predicasse: diaconū fuisse eorū: qui postea manus iposuerūt. Tu uero cū apud Arrianū nō ecclesiā dicas esse: sed synagogā: nec clēricos dei: sed creaturā & idolōg cultores: quomodo i dispari causa candē assēris rationē te tenere? LVCIFERIA. Valēter quidē & fixo gradu me tibi i faciē dimicātē repellis: sed post tergū cæderis: & nuda a spiculis dorsa nō ptegis. Esto qppē apud Arrianos ne baptis̄ma esse qdē: & ideo spiritū sāctū ab eis nō posse dari: quia necdū remissionē peccatorū accepērūt: totū hoc uictoriē meae pficit: & argumētorū tuorū palæstra mihi palmā uictoriā sudat. Arrianus baptis̄ma nō habet: & quomodo sacerdotiū habet? Laicus apud eos non est: & quomodo episcopus esse pōt? Mihi recipere mēdicū nō licet: tu recipis regē. Vos hosti castra traditis: & a nobis pfuga reticēdus est. OR. Si prior me minilles: iā scires tibi fuisse respōsū: sed dū amore cōtradicēdi seq̄ris: a questionū lineis excidisti more quorundā loquaciū potius q̄ facūdog: qui cū disputare nesciunt: tamen litigare nō desinūt. Ego enī nō tā in p̄fēti arrianos uel iprobo uel desēdo: q̄ illā cursus mei metā circūeo: eadem ratiōe a nobis episcopū recipi: qua laicus a nobis recipit. Si errāti cōcedis ueniā: & ego ignosc p̄enitēti: si i fide sua baptizatū baptizās nocere nō potuit: & i fide sua sacerdotē cōstitutū cōstituēs nō iquinauit. Subtilis est hæresis: & ideo simplices aīā facile decipiunt. Deceptio tā laici q̄ episcopi cōmūnis est. At episcopus errare nō potuit: re uera de Platonis & Aristophanis sinū i episcopatū eligunt. Quoniam est qui nō apprime i his eruditus sit. Deniq̄ ex litteratis quicūq̄ hodie ordinant: id habēt cura: non quomodo scripturarū medullas ebibāt: sed quomodo aures populi declamatorū flosculis demulceāt. Accedit ad hoc q̄ arriana hæresis magis cū sapiētia sāculi facit: & argumētationū riuos de Aristotelis sōtibus mutuat. Igī paruulorū iter se certantiū ritu quid dixeris dicā: affirmabis: affirmabo: negabis: negabo. Arrianus baptizat: ergo episcopus est: nō baptizet tu refuta laicū: & ego nō recipio sacerdotem. Sequar te quoq̄ ieris: aut pariter i luto hæsitabimus: aut pariter expediemur. LV. Sed laico ideo ignoscēdū est: quia ecclesiā dei putās simpliciter accessit: & iuxta fidē suā credēs baptizatus est. OR. Nouā rē assēris ut Christianus quisq̄ factus sit ab eo qui nō fuit Christianus. Accedēs arrianus i qua fide baptizatus est. Nēpe i ea quā habebāt arriani: aut si iā ipse bene credebat: & sciēs ab hæreticis baptizatus est erroris ueniā nō meret. Vērū hoc penitus absurdū est: ut discipulus ad magistrū uadēs ante sit artifex q̄ doceatur. At modo ab idolōg ueneratione cōuersus nouerit Christū melius q̄ ille qui doceat. At dicas simpliciter in patre & filio & spiritu sancto credidit: & ideo baptis̄ma cōsecutus est. Quā est ista q̄eso simplicitas: nō scire quid credas: simpliciter credidit. Quid credidit: certe aut tria nomina audiēs tres deos credidit: & idola, tra effectus est: aut in tribus uocabulis trinomini credens in Sabellii hæresim icurrit. Aut edoctus ab arrianis unū esse uerū deū patrē filiū & spiritū sanctū credidit creaturas: aut extra hoc quid credere potuerit nescio nisi forte homo iā edoctus i capitolio homousiā didicerit trinitatē: sciebat patrē & filiū & spiritū sanctū: nō natura: sed psonis esse diuisos. Sciebat & filii nomē in patre: & patris nomē in filio. Ridicula penitus assertio ante de fide disputare q̄ credere: ante mysteriū scire q̄ initiatus sit. Alter de deo lētire baptizantē: & alter baptizatū. Præterea cū solēne sit in lauacro post trinitatis cōfessionē interrogare: credis i sanctā ecclesiā: credis i remissionē peccatorū? In quā ecclesiā credidisse eū dicas: in arrianorū: sed nō habēt. In nostrā: sed extra hāc baptizatus non potuit in eā credere: quā nesciuit. LVCI. Quoniam ad oīa argumētaris: & emissa a nobis spicula scuto oratiōis eluidis: unā hastā iaciā: quā umberē tegminis tui: & uerba crepitantia ui sua penetret: nec diutius patiar fortitudine arte superari. Laicus etiā extra ecclesiā fidē baptizatus p̄enitēs recipit. Episcopus uero aut penitentiā non aget: & sacerdos est: aut si penitentiā egerit: esse episcopus desinat. Quā ob rē recte nos laicū suscipimus p̄enitētē: & episcopū si i sacerdotio p̄seuerare uult repudiamus. OR. Sagitta quā cōtēto neruo dirigit difficile uitā. Ante enī ad eū ad quē iacta est puenit: q̄ obice clypei frustret. Ecōtrario tuā p̄positionē: quia sine ferri acumie mittūtur hostē nō ualent p̄forare. Hāc igitur hastā quā totis uiribus misisti: de qua nobis minitaris: ut aiūt uno digitulo repellā. Neq; enī hoc modo querit an episcopus p̄enitens esse non possit: sed an hæreticus baptis̄ma habeat: qui si ut constat baptis̄ma non habet: quō potest esse p̄enitens ante q̄ christianus? Proba mihi ab arrianis uenientem laicum habere baptis̄mum: & tunc ei penitentiam nō denegabo. Si uero christianus nō est si nō habuit sacerdotem qui eum faceret christianum: quō aget penitentiam homo qui necdū credit? LVCI. Orote ut philosophorū argumentatione deposita christiana tecum simplicitate loquaris. Si tamen non dialecticos sequeris: sed p̄scatores: & equum ne tibi uidetur: ut arrianus episcopus sit? OR. Tu eū episcopū probas: q̄a ab eo recipis baptizatum: & in hoc reprehendendus es: quare a nobis parietibus separaris: cum in fide & in arrianorū nobiscū receptione consentias. LVCI. Iam supius rogaui: ut nō philosophicā: sed christiane tecū loq̄ris. OR. Discere uis an contendis? LV. Vtq; contendō quia facti tui a te quero rationē. OR. Si contendis iā tibi responsum est. Eadem enim ratione episcopū ab arrianis recipio: qua tu recipis baptizatū. Si discere cupis: in meā aciē transgredere. Aduersarius enim uincitur: discipulus docetur. LV. Nō possū ante esse discipulus q̄ magis audiam p̄dicatē. OR. Quoniam tergiuersaris: & sic uis a me doceri: ut aduersariū in tergo habeam tuo aio te docebo. Consentimus in fide: consentimus in hæreticis recipiendis: consentiamus etiam in cōuentu. LV. Hoc non est docere: sed argumentari. OR. Quia tu pacē cum scuto petis: & nos oliuā ramum gladio in serimus. LVCI. En tollo manus: cedo: uicisti. Verum cum arma deponam sacramēti in quo me iuraf cōpellis: quārō rationem. OR. Gratulor interim tibi: & Christo deo meo gratias ago: quia animo bono a falsitatis ardore ad totius cibi te saporē cōtulisti nec dicis more quorundā. Saluū me fac domine: quoniam defecit in me species.

Celibatos luctus horribilis

spiritus quoque uox ipsa crucis Christi euacuat: dei filius subiugat diabolo: & illa cōplorationē quæ a domino de peccatoribus prolata est nō de uniuersis hominibus dictā intelligit. Quia utilitas ī sanguine meo: dū descendō ī corruptionē. Sed absit: ut frustra deus mortuus sit. Alligatus est fortis: & uasa eius direpta sunt. Allocutio patris iplēta est. Postula a me & dabo tibi gētes: hæreditatē tuā & possessionē tuā terminos terre: apparuerūt fontes aquarū: & reuelata sūt fundamēta orbis terrarū: ī sole posuit tabernaculū suū: nec est qui se abscondat a calore eius: de eo plenus psalmista canit. Inimici defecerūt frameā ī fine: & ciuitates eorū destruxisti. Et ubi quesumisti sunt nimiū religiosi imo nimiū pphani qui plures synagogas afferunt esse ē ecclesiā: quomodo destruxerūt sunt diaboli ciuitates: & ī fine hoc est ī sæculo ī consumationē idola corruerunt? Si ecclesiā p totū orbē nō habet Christus: & in sardinia tantū habet: nimiū paup factus est. Et si britārias: gallias: orlītē: indorū populos: barbaras nationes: & totū semel mundū possidet sathanas: quomodo ad angulū uniuersitatem crucis trophæa collocata sunt? Nimirū aduersarius potēs cōcessit Christo hiberiā & celiberos liuidos hoīes: æthiopūq; prouiciā dignatus est possidere. Quod si de illa quæ ī euāgeliō scripta est: sibi sentētia blandiunt: putas ne cū uenerit si hiis hoīis inueniet fidē sup terrā? Sciat illa fidē noīari: quā ipse dominus aiebat: Fides tua te saluā fecit. Et alibi de Cēturiōne. Nō īueni tantā fidē i israel. Et rursus ad apostolos. Quid timidi estis modicæ fidei? Necnon & ī alio loco. Si habueritis fidē sicut granū synapis: dicetis huic móti trāsmigrabit. Neq; enī centurio: aut illa muliercula quæ p duodecī annos fluxu sanguinis tabescēbat: ī trinitatis sacramēta crediderat: quæ post resurrectionē Christi apostolis māifestata sūt: ut merito fides hoīe quæ ī mysterio est laudaretur. Sed ī implicitas mentis & deuota deo suo anima approbata est. Dicebat enī corde suo: Si tetigero uestimentū eius tantū salua siā. Hæc est fides: quā raro inuentā deus pronunciauit. Hæc est fides quæ etiā apud eos qui bene credunt difficile pfecta inuenit. Fiat tibi iquit deus secundū fidē tuā: hanc ego fidē audire uolo. Si enī secundū fidē meā fiat mihi pibo. Et certe credo in deū patrē: credo in deū filiū: & credo in deū spiritū sanctū. Credo in unū deum & tamen secundū meā fidē nolo mihi fieri. Sæpe quippe uenit inimicus homo: & iter dominicā messe zizania iterterit. Neq; hoc dico q; maius quicq; sit ē sacramēti fides: q; puritas animæ sed fidubitate ad deū fides ardua reperiūtur. Verbi gratia dictū sit: ur qd' uolumus pspicuū fiat: ad orationē assisto: nō orarē si non crederē: sed si uere crederē illud cor quo deus uidetur mundare: in anib⁹ iūderē pectus: genas lachrymis rigare: corde mollescerē corpore ihorrescerē: ore pallerē: iacerē ad domini mei pedes: eosq; fletu pfunderē: crine tergerē: hæc terē certe trūco crucis: nec prius amitterē ē misericordiā īpetrarē. Nūc uero creberi me ī oratione mea aut p portiū deābulo: aut de scenore cōputo: aut adductus turpi cogitationē eiā quæ dictū erubescēda sunt gero. Vbi est fides? Siccine putamus orasse Ionā: sic tres pueros: sic Danielē inter leones: sic certe latronē ī cruce. Et hæc ego exēpli causa ad itelli: etiā s̄esus protuli. Ceterū cōueniat unusq; cor suū: & ī omni uita iueniet ē rag; sit fidelē aiam iuenire: ut nihil ob gloriat cupiditatē: nihil ob rumusculos heium faciat. Neq; enī statū qui īciunat deo ī iunat: aut extēdēs paupi manū deo scenerat. Vicina sūt uitia uirtutibus. Difficile est deo tantū iudice esse contētū LVCIFE. Præuenisti īterrogationē meā: hæc enī scripturā mihi ī ultimo reseruabā. Et fere oēs nostri: īmo iā nō mei: hoc quasi arietē ī disceptationibus utunt: quē cōfractū ac cōminutū uehemēter gaudeo. Sed queſo te: ut mihi oēm cauſam quare ab arrianis ueniētes ecclesia nō recipiat: nō quasi aduersario: sed discipulo explices. Nā cū tibi uerbo respōdere nō possim: aio tamē necdū assētior. OR. Sub Rege Cōstātio Eusebio & Hippatio cognomine unitatis & fidei ifidelitas nō agnoscebat. Nā illo ī tēpore nihil tā piū: nihil tā cōueniēs seruō dei uidebat: q; unitatē sequi & totius mūdi communionē nō scindī. Præserti cū ſupſicies expositionis nihil sacrilegium preferret: credimus aiebant ī unū deū patrē omnipotētē: hoc etiā nos cōſitemur. Credimus ī unigenitum dei filiū qui ante oīa s̄ecula: & ante omne principiū natus est ex deo. Natū autē unigenitū filiū ex deo patre: deū ex deo: ſimilē genitori ſuo patri ſecundū scripturas: cuius nativitatē nullus nouit: niſi qui ſolus cū genuit pater. Nūquid hic iſertū est: erat tēpus qdō nō erat? Vel de nullis extātibus creatura ē filius dei. Perfecta fides ē: deū de deo credere: & natū aiebāt unigenitū filiū: ex ſolo patre quidē natū: nō factū: nativitas ſuſpitionē auſerebat creaturā. Aiebant preterea qui de cālo descēdit: cōceptus ē de ſpiritu ſācto: natus ex Maria uirgine: crucifixus a pōtio Pilato: tertia die resurrexit: ſedet ad dexterā dei patris: uēturus iudicare uiuos & mortuos. Sonabāt uerba pietatis: & inter tātī mella preconii: nemo uenēnū iſertū putabat. De uſiā uero nomine abiiciēdo: uerifimiſis ratio prebebat. Quia ī scripturis aiebāt nō inuenit: & multos ſimpliciores nobilitate ſua ſcādalizabāt: placuit auferri: nō erat curā episcopo de uocabulo: cū ſēlus eſſet ī tuto. Deniq; ipſo ī tēpe cū fraudē fuſſe in expoſitione rumor populi nūciaret: Valēs mirēſis episcopus: q; cā cōſcriberat preſēte Tauro pretorii p̄fectorio: q; ex iuſſu Regis synodo aderat: pſellus eſt ſe Arrianū nō eſſe: & penitus ab eorū blaſfemias abhorrete: res ſecrete geſta opinionē uulgi nō extixerat. Itaq; alia die ī ecclēhia: quæ eſt apud Arrianū: & episcoporū ſimul & laicorū turbis cōcurrētibus. Mizonius episcopus puiciā Byzātinā: cui primā ab oībus deferebant: ita locutus ē: ea quæ ſūt iactata p publicū: & ad nos uſq; plata: aliquē a nobis ſcītati uītē legere precipimus: ut q; ſūt mala: & ab auribus: & a corde nō abhorrete debēt: oīum una uoce dānenē. Responſū ē ab uniuersis episcopis: placet. Itaq; cū claudius episcopus puiciā Piceni ex precepto oīum blaſfemias: q; terebat legere cōepiſſet: Valēs ſuas eē negans exclamauit: & dixit. Siq; negat Christū deū: dei filiū: aīe ſecula ex p̄e gēitu: anathema ſit. Siq; negat filiū ſimiſe p̄fī ſecūlī ſcripūras anathema ſit. Ab uniuersis cōſonatū ē: anathema ſit. Siq; filiū dei nō dixerit: xthernū cū patre anathema ſit: ab uniuersis conclamatū eſt: anathema ſit. Siq; dixerit creatū filiū dei: ut ſunt creatæ creatūrā: anathema ſit: ſimiliter dictū ē anathema ſit. Siq; dixerit dī nōnullis extātibus filiū & nō de deo patre: anathema ſit. Oēs clamauerūt: anathema ſit. Siq; dixerit: erat tēpus qdō nō erat filius: anathema ſit. ī hoc x̄yo cū cōſti episcopi: &

Ariminensis. synodus
Valens. Vrsinus.

Quoniam quisq;

tora simul ecclesia & plausu quodā & tripudio Valētis uocē suscepunt. Quod si quis a nobis factū putat: scri-
nia publica scrutet. Plenae sunt certe ecclesiae & archæ & recēs adhuc memoria est. Super sunt homines: qui illi
synodo interfuerunt: & qui ueritatē firment. Ipsi arriani hæc ita ut diximus: gesta non denegant. Cū ergo cun-
cti Valente ad cælū laudibus tollerent: & suā in eū suspicionē penitentia dānarent: idē Claudio qui supra lege
re coepit: ait. Adhuc sunt aliqua quæ superfluerunt dominū & fratre meū Valente: quæ si uobis uidetur: ne
quis scrupulus remaneat: in cōmune dānemus. Siquis dixerit filiū dei esse siquidē ante omnia sācula: sed non
ante omnino omne tēpus: ut ei aliqd auferat: anathema sit. Dixerūt cūcti anathema sit. Multaq; alia quæ suspi-
tiosa uidebant: ad pronūciationē Claudi Valens cōdēnauit. Quæ siqs plenius dicere cupit: i Ariminē. syno-
di actis repiet. Vnde & nos ista prelibauimus. His itaq; gestis cōciliū soluit: lāti hoies ad pūnciā reuertuntur.
Id enī Regi & bonis hoībus curā fuerat: ut oriens atq; occidens canonis sibi uinculo necterent: sed diu scelerā
nō latent: & cicatrix male obducta i corpore dirūpit. Coeperunt postea Valēs & Vrsatiū cæteriq; neq;tiæ eos
socii egregii: uidelicet Christi sacerdotes palmas suas iactitare: dicentes se filiū nō creaturā negasse: sed similem
cæteris creaturis. Tunc usiæ nomen aboletū est: tunc nicenæ fidei dānatio cōclamata est: i gemuit totus orbis: &
Arrianū se esse miratus est. Igit̄ alii intra suā communionē remanere: alii ad eos cōfessores q; sub nomine Athana-
sii exulabāt: coepiū litteras mittere: nōnulli istā societatē melioræ dispositiōe plāxerunt. Pauci uero (ut se natu-
ra hoīum habet) errorē pro cōsilio defensauere. Periclitabaū nauicula apostolorū: urgebat uēti: flētibus latera
tundebant: nihil iā superat spei: dominus suscitat: i perat iēpestat: bestia moritur: tranqllitas rediit. Manifesti
us dicā. Omnes episcopi q; de p̄p̄iis sedib; fuerāt exterminati: p̄ idulgentiā noui principis ad ecclesiās redeūt.
Tunc triūphatorē suū Athanasiū ægyptius exceperit: tūc Hilariū de prelio reuertentē gallia & ecclesia cōplexata
est: tūc ad redditū Eusebii lugubres uelites Italia mutauit. Cōcurrebat episcopi: q; ariminēsibus dolis irretiti: sine
cōscientia hæretici ferebant: cōtestantes corpus domini & qcquid in ecclesia sanctū est: nihil mali i sua fide su-
spicatos. Putauimus aiebant sensū cōgruere cū uerbis: nec i ecclesiā ubi simplicitas: ubi pura cōfessio est: aliud i
corde clausū esse: aliud i labiis p̄ferri timuimus. Decepit nos bona de malis existimatio. Nō sumus arbitrii sa-
cerdotes Christi aduersus Christū pugnare. Multaq; alia quæ breuitatis studio pretero: flētes asserebāt: para-
ti & subscriptionē pristinā & omnes Arrianorū blasphemias condēnare. Hoc loco iterroga istos nimiū religiosos
quid de cōfessoribus agendū putauerint. Depositis iquiēt ueteribus episcopis: nouos ordinasse tentatū est. Sed
quotusq; bene sibi cōscius patitur se deponi: Præsertim cū oēs populi sacerdotes suos diligētes pene ad la-
pides & ad iterēptionē deponentiū eos cōuolauerint: māssiſtent aiūt itra suā communionē: hoc est dicere irrōnabi-
li crudelitate orbē totum diabolo cōdēnassent. Cur dānassent eos: qui Arrianī non eī āt? Cur ecclesiā scinderēt
in cōcordia fidei p̄manentē? Curq; idē credentes bene obstinatione sua faciēt arrianos? Nā cū in synodo nice-
na: quæ propter arrianā p̄fidia cōgregata est: octo episcopos arrianos suscepitos sciamus: & episcopus iā in mū-
do nullus sit: nisi quos synodus illa ordinauit: quomodo potuerūt aduersū eos facere: propter quos exiliū susti-
nuerūt. LVCI. dixit. Ad id tandem uenisti: ut tūc recepti sint arrianī: qnā q̄lo? OR. dixit. Eusebius episcopus Ni-
comedeñ. Theogonus episcopus nicenus: Sacras tūc presbyter libyā: Eusebius cæsareæ Palestrinæ: & reliqui
quos enumerare longū est. Ipse quoq; caput horū: & causa malorū Arrius presbyter: & Coronius diaconus: qui
postea sub Theodosio Anthiocenus episcopus fuit: & Achelas lector: hi quippe tres Alexandrinæ ecclesiæ cle-
ri ci auctores huius hæreſeos extiterūt. LVCI. dixit. Q uispiā eos negās suisle susceptos: quomodo reuincetur?
OR. dixit. Supsūt adhuc hoies qui illi synodo iterfuerunt. Et si hoc pagē est: quia ppter iēporis antiquitatē ras-
tri admodū sunt: & i omni loco testes adesse nō possūt: legamus acta & nomia episcoporū synodi Nicenæ: & hos
quos supra diximus suisle susceptos seripissime omouſion ier cæteros regiemus. LV. dixit. Si potes ostēde post
synodū nicenā illos in p̄fidia declinasse. OR. dixit. Recte p̄posuisti. Solent enī oculis clausis denegare: qui cre-
dunt factū esse qđ nolunt. Sed quomodo postea declinarūt: propter quos synodus cōgregata est: Et quoq; epi-
stolæ & libri i pietatis ante synodū editi usq; ad presentē diē durēt: Igit̄ cū illo tēpore trecēti & eo amplius epi-
scopi paucos hoies: quos sine dāno ecclesiæ abiicere poterāt suscepint: miror quosdā nō certe nicenæ fidei se-
ctatores tāta duritiæ existere: ut tres cōfessores de exilio reuertētes nō putent id ob totius orbis salutē necessita-
te facere debuisse: quod tot & tales uiri uolūtate fecerūt. Sicut dicere coeparamus post redditū confessorū in Ale-
xandrina postea Synodo cōstituitū est: ut exceptis auctoribus hæreſeos: quos error excusare nō poterat: p̄cēnitē
tes ecclesiæ sociarent: nō qđ episcopi possent esse: qui hæretici fuerāt: sed qđ cōstaret eos: qui recipientur: hære-
ticos nō suisle. Aslēsus est huic sentētiæ occidēs: & p̄ tā necessariū cōciliū & sathanæ fauibus mūdus ereptus est
Ventū est ad asprimū locū: i quo aduersū uolūtati & p̄positū meū: quo corde bono erga Luciferū sū: secus qcq;
dicere: q; & illius meritū & mea humanitas possit existimari. Sed quid faciā: ueritas os reserat: & inuitū longius
ad loquēdū pectus ipellit. In tali articulo ecclesiæ: in tanta rabie luporū segregatis paucis ouibus reliquū gregē
deseruit: bonus quidē ipse pastor: sed multā prædā bestiis relinques. Prætero illa quæ quidā ex maledicis qua-
si satis firma defendūt: hoc illū nō amore ecclesiæ: sed nominis in posteros trālmiffione fecisse: necnon & simili-
tate quam aduersus Eusebium propter Anthiocenam dissensionem suscepere: nihil istorum de tali uiro credo:
unum quod etiam in præsenti constat: eloquar: uerbis cum a nobis dissidentre nō rebus: sed eos quidē recipiat
qui ab arrianis baptisma consecuti sunt. LVCI. dixit. Q uālonge alia: & nūc intelligo: error magis q̄ spei profi-
cientia mihi ante asserebantur. Verum gratias ago Christo deo: qui in pectus meum ueritatis lumen ifudit: ne
adhuc ore sacrilego uirginē eius scortum diaboli clamare. Restat unum quod queso ut differas: quod aduersū
Hilariū dicēdū sit: q̄ nec baptizatos qđ recipiat ab arrianis. OR. THO. dixit. Hilarius cōdiaconus de ecclesiā
recessit

in luctu ferum

recessit solus: quæ utputa turba sit mundi: neq; eucharistiam confidere potest: episcopos & presbyteros non habent: nec baptisma sine eucharistia tradere. Et cū iā homo mortuus sit: cū hoīe pariter interiit & secta: qd post se nullū clericū diaconus potest ordinare. Ecclesia aut̄ non est: quæ nō habeat sacerdotē. Sed omis̄ paucis hominibus: qui ipsi sibi & laici sunt & episcopi: auscultat quid de omni ecclesia sentiendū sit. LVCI. dixit. Tribus ut aiunt uerbis tē istā grandē dissoluisti: & quidē dū loqueris uideor mihi tecū facere. Si uero obticueris nescio quid rursū scrupuli nascit̄: quare ab hereticis baptizati suscipiunt̄. ORTHO. dixit. Hoc est quod & ego dixi auscultat quid de omni ecclesia sentiendū sit. Iste enī (ut ait) scrupulos multos titillat. Et lōgus fortasse ero enarrandū: uerū tāti est lucrū ueritatis: ut nō sileā. Archa Noe ecclesiæ typus fuit. Dicente Petro apostolo. In archa Noe pauci. i. octo animæ saluæ factæ sunt p aquā: quod & nos nunc similiter baptismata saluos faciat. Ut in illa oīum aīalū genera: ita & in hac uniuersitate & gentiū & morū homines sūt. Ut ibi pardus & hædi: lupus & agni ita & hic iusti & peccatores. i. uasa aurea & argentea cū lignis & fictilibus cōmorant. Habuit archa nidos suos: habet ecclesia plurimas nationes. Octo animæ hoīum in archa Noe secutæ sunt. Et nobis Ecclesiastes iubet dare partes septē: dare partes octo. i. credere utriq; testamento. ideo quidā psalmi pro octaua scribunt̄. Et p octonos uersus: qui singulis litteris subiecti sūt: i cētelimo decimoctauo psalmo iustus erudit̄. Beatitudines quoq; quas dominus discipulis in mōte pnūcians ecclesiā demōstravit: octo sunt. Et Ezechiel i adificationē tēpli octonariū numerū assumit. Multaq; in hunc modū p scripturas significata reperies. Emittit̄ itaq; de archa Coruus: & non rediit. Et postea pacē terræ colūba denūciat. Ita & in baptismate ecclesiæ deterrimo alite expulso. i. dia 7 bolo: pacē terræ nostræ colūba spiritus sancti nunciata trititia cubitis incipiens: & usq; ad unū cubitū paulat̄ decrescens archa construit̄. Similiter & ecclesia multis gradibus consistens: ad extremū diaconis presbyteris: & p̄scopisq; finit̄: pericitata est archa i diluio: piclitaē ecclesia i mūdo. Egressus Noe uineā plantauit: & bibens de ea inebriatus est. Natus quoq; in carne Christus: & ecclesiā plantauit: & passus est. Nudatū patrē irrisit: maior filius: & minor texit: & deū crucifixū illuserūt iudæi: & honorauerunt gētiles. Dies me deficiet: si oīa archæ sacramēta cū ecclesia cōponēs edisserā. Q uis iū iter nos aquilæ: qui colubæ: qui leones: qui cerui: qui uermiculi: qui serpētes: quod ad presens negociū pertinet breuiter expediā. Oō solū in ecclesia morant̄ oues: nec mūdæ tantum aues uolitant: sed frumentū in agro seruit̄: & inter nitentia culta.

Lappæq; tribuli & steriles dominantur auenæ.

Q uid faciat agricola? Auellat lolium. Sed tota pariter messis euertit̄. Q uotidie iduſtria rusticana aues sonitu abigit: imaginibus exterret: hinc flagello crepitat: hinc formidines tendit. Attamē aut ueloces capreæ: aut lascivus onager incurrit: hinc in effossâ horrea mures frumenta cōportant: hinc freq̄nti agmine segetē formica populatur: ita res se habet. Nemo securus agrum possidet. Dormiente pattefamilias inimicus homo zizaniam supereminauit: ad quā eradicandā cū serui ire proponerent: dominus prohibuit: sibi seruans palea& & frumenti discretionē. Hæc sunt uasa iræ & misericordia: quē in domo dei ab apostolo predican̄. Veniet ergo dies quando thesauro ecclesiæ aperto proficeret dominus uala iræ suæ: quibus excentibus sancti dicent. Ex nobis exierūt: sed nō erant ex nobis. Si enī fuissent ex nobis: manifissent utiq; nobiscū. Nemo potest Christi palma sibi assūme re: nemo ante diē iudicii de hominibus iudicare. Si enī iā mundata est ecclesia: quid domino reseruamus? Est uia quæ uidetur apud homines recta: nouissima aut̄ eius ueniunt in profundū inferni: i hoc iudicii errore quæ potest esse certa sententia? Conatus est beatus Cyprianus cōtritos lacus fugere: nec bibere de aqua aliena. Et iccirco hæretico& baptis̄na reprobans: ad Stephanū tunc romanæ urbis episcopū: q a beato Petro. xxvi. fuit: super hac re africanā synodū indixit: sed conatus eius frustra fuit. Deniq; ipsi episcopi q rebaptizādos hæreticos cū eo statuerant: ad antiquā consuetudinē i cuoluti nouū emisere decretū. Q uid faciamus? Ita est: nobis maiores nostri: & illis sui tradidere maiores. Sed qd de posterioribus loquar? Apostolis adhuc in sēculo supstitibus adhuc apud iudæā Christi sanguine recēti fantasina domini corpus asserebat̄. Gallatas ad obseruationē legis traductos apostolus iterū parturit. Corinthios resurrectionē carnis non credentes pluribus argumentis ad uerū iter trahere conat̄. Tunc Simon magus & Menander discipulus eius dei se asseruere uirtutes: tunc Basiliades sumū deū: Abaxas cū trecētis sexagintaquinq; editionibus cōmentatus est: tunc Nicolaus qui unus de septem diaconibus fuit: die noctuq; nuptias faciens obsecenos quoq; auditu erubescendos coitus sōniauit. Taceo de iudicimi hæreticis: qui ante aduentū Christi legē traditā dissiparunt: quod Dosiceus Samaritanorū princeps, prophetas repudiauit: quod Saducei ex illius radice nascentes etiā resurrectionē carnis negauerūt: quod pharisei a iudeis diuisi propter quasdā obleruationes superflua nomē quoq; abscidio suscepereunt: quod Herodiani Herodē regē suscepérūt pro Christo. Ad eos uenio hæreticos: qui euangelia laniauerunt. Saturninū quēdā & Orphitū & Chaldæā & Theoitū & Carpocratē & Cheritū & huius successore Hebionē & cæteras pestes: quorum plurimi uiuēte adhuc Ioāne apostolo eruperūt: & tamen nullū eorū legimus rebaptizatū. Q uoniā aut̄ talis uiri fecimus mentionē: de apocalypsi quoq; eius approbemus hæreticos sine baptismate debere penitētiā cōcedi. Angelo ephesi deserta charitas i putatur: in angelo pgamenæ ecclesiæ idolathetū eius et nicolaitarū doctrina reprehendit̄: itē apud angelū thaidiatirorū hiezabel prophetiā: et simulacrorū escæ & fornicationes ierepan̄. Et tamen omnes hos ad penitētiā dominushortat̄ sub cōmiatione quoq; futuræ pœnæ nisi cōuertant̄. Nō aut̄ cogere pœnitere: si nō cēt pœnitētibus ueniā cōcessurus. Nūqd dixit rebaptizent̄ q i nicolaitarū fidē baptizati sūt: uel iponāt̄ eis manus: q co tpe apud pgamenos crediderūt: qd disciplinā tenebāt Baalin. Q uis potius age inq; penitētiā: sin aut̄ ego ueniā tibi cito: & pugnabo tecū i rōpheo oris mei. Vige si uoluerit hi q ab Hilario iſtituti sūt: & oues sine pastore eē cōperūt̄: ea de scripturis pferre: q btūs Cypriāus ad hæreticos bapti

zandos in epistolis suis reliquit: Sciant illū non eoz qui se sequi noluerunt sententiā odisse. Siquidē in commu-
nione eoz permansit: qui sententia suæ contraierant: sed hortatū potius fuisse propter Nouatū: & alias tūc hæ-
retes multas enascentes: ne quisq; ab eo sine dānatione erroris sui reciperet. Sermonē deniq; suū quē super hac
read Stephanū romanū pontificē habuit: tali fine cōpleuit. Hæc ad cōscientiā tuā frater charissime & pro ho-
nore comuni & pro simplici dilectione protulimus credentes etiā tibi religionis tuat & fidei ueritate placere: q;
& religiosa pariter & uera sunt. Cæteræ scimus quosdā quod semel ibiberūt: nolle deponere: nec propositū suū
facile mutare: sed saluo inter collegas pacis & cōcordiæ uinculo quedā ppria quæ apud se semel sunt usurpata
retinere. Quia in re non uim cuiq; facimus: aut legē damus qđo habeat i ecclesia administratio uoluntatis suæ
arbitriū suū libere: & unusquisq; sit prepositus rationē acti sui domino redditurus. Ad Iouinianū quoq; de hæ-
reticis rebaptizandis scribens: in fine libelli sic locutus est. Hæc tibi breuiter pro nostra mediocritate rescripti-
mus frater charissime: nemini prescribētes aut presudicātes quo minus unusquisq; episcopos: quod putat faci-
at: habens arbitrii sui liberā potestatē. Nos q̄tū in nobis est: propter hæreticos cū collegis & episcopis nostris cō-
tendimus: cū quibus diuinā concordiā & dominicā pacē tenemus: maxime cū apostolus dicat. *Siquid autē pu-*
tauerit contentiosos esse: nos talē consuetudinē non habemus: ne ecclesia dei scindat a nobis patienter & leniter
charitas animi: collegii honor: uinculū fidei: cōcordia sacerdotii est. Præterea aliud quiddā inferimus: aduersū
quod ne mutire quidā audeat Hilarius deuacopolim urbis. Si enim hæretici baptisma nō habent: & ideo bapti-
zandi ab ecclesia sunt: quia in ecclesia nō fuerunt. Ipse quoq; Hilarius non est christianus. In ea quippe ecclesia
baptizatus est: quæ semp ab hæreticis baptismū recepit: ante q̄ Ariminensis synodus fieret: ante q̄ lucifer exula
ret. Hilarius romanæ ecclesiæ diaconus ab hæreticis uenientes in eo q̄ prius acceperat: baptismate suscipiebat.
Nisi forte tantū arriani hæretici: & ab iis aliū baptizatū recipere nō licet: ab aliis licet. Diaconus eras o Hilari: &
Manichæos recipiebas. Diaconus eras: & Hebionis baptisma cōprobabas repēte postq̄ exortus ē Arrius totus
*tibi displicere cōpisti. Segregas te cū tuis seruulis: & nouū balneū apis. Si te angelus alijs aut apostolus bapti-
zauit: nō refringo: quod sequeris. Si uero i sinu meo natus: si uberg; meo lacte nutritus: aduersū me gladium le-
uas: redde quod dedi. Et esto si potes: aliter christianus. Meretrix sū: sed tamē mater tua sū. Nō seruo unius tho-
ri castitatē: talis erā qđo conceptus es: cū Arrio adulteriū cōmitto: feci: & antea cōpar cū Hebione: cū cherintho:*
Nouato: hos amplexaris: hos in matris tuæ domū iā adultos recipis. Nescio quid te unus adulter offendat: q; si
negandū quispiā putauerit hæreticos a maioribus nostris semp fuisse suscepitos: legat beati Cypriani epistolæ:
*in quibus apud Stephanū romanæ urbis episcopū inueteratæ cōsuetudinis lacerat errorē: legat & ipsius Hila-
rii libellos: quos aduersū nos de hæreticis rebatizādis edidit: & ibi reperiit ipsū Hilariū cōsideria Iulio: Marco:*
*Siluestro: & cæteris ueteribus episcopis: similiter in pœnitentiā omnes hæreticos suscepitos: nec tamen sibi & ue-
titati māsuetudinē preiudicare debere. Synodus quoq; Nicena: cuius paulo ante fecimus mētionē: omnes hæ-
reticos suscepit: exceptis Pauli Samosateni discipulis: & quod his maius est: episcopi Nouitianorū: si cōuersi fue-
rint p̄blicheri gradū seruāt: quæ sentētia & Lucifer: ipugnat: & Hilariū: dū idē & clericus est & baptizatus. Po-
terā diē istiusmodi eloquio ducere: & oēs ppositionū riuulos uno ecclesiæ sole siccari. Ve: quia tam multū ser-
mocinati sumus: & prolixitas cōcertationis audientiū studia lassauit: breuē tibi apertāq; animi mei sententiā p-
ferā in illa esse ecclesia p̄manendū: quæ ab apostolis fudata: usq; ad diē hanc durat. Si cubi audieris eos: qui di-
cūtur christi: nō a domino Iesu christo: sed a quoq; alio nūcupari: utputa Martionitas: Valentinianos: Monten-
ses: siue Cāpates: scito nō ecclesiā christi: sed antichristi esse synagogā. Ex hoc enī ipso quod postea istituti sunt:
eos se esse idicāt: quos futuros apostolus prenūciauit. Ne etiā ipsi sibi blādiant: uel si de scripturaz: capitulis ui-
denē sibi affirmare: quod dicūt: cū & diabolus de scripturis aliq; sit locutus: & scripturæ nō in legēdo cōsistant:
sed i intelligēdo: alioquin si litterā sequimur: possumus & nos quoq; nouū nobis dogma componere: ut affera-
mus in ecclesiā nō recipiendos qui calciati sint: & duas tunicas habeāt. LVCIFERIANVS dixit. Nō te uicisse
æstimes: uicimus utriq; uterq; nostrū palmā refert: tu mei: & ego erroris: utināq; mihi sic sēper disputare cōtin-
gat: ut ad meliora proficiens deserā: quod male tenebā. Vnū tamen tibi cōfiteor: quia mores meoꝝ apprime no-
ui: facilius uinci posse: quā p̄suaderi.*

Beati Hieronymi prelbyteri ad Celsiphontē de libero arbitrio cōtra Pelagianos hæreticos: qui dei gratiā ad-
uersantes cuncta ad humanam referunt uoluntatem.

Epistola. XV.

AON Audacter: ut falso putas: sed amanter studioseq; fecisti: ut nouā mihi ex ueteri mitteres quæ-
stionē: quæ ante litteras tuas plāerosq; in oriēte decepit: ut p̄ simulatā humilitatē supbiā disserēt:
& diceret cū diabolo: In cælū ascēdā: sup sydera cæli ponā thronum meū: & ero similis altissimo.
Quia enī potest admissa maior esse temeritas: q̄ dei sibi nō dicā similitudinē: sed equalitatē uēdi-
care: & breui sentētia oium hæreticorū: uenena cōplecti: quæ de philosophorū & maxie Pythagoræ & Zeno-
nis principiis stoicorū: fote manarūt. Illa enī eoz: quæ græcæ appellāt τοις nos perturbationes possimus dice-
re: ægritudinē uidelicet & gaudiū: spem & metū: quoꝝ duo præsentia: duo futura sūt. Ascerūt exinaniri & extit-
pari posse de mētibus: & nullā fibrā radicēq; uitioꝝ in homine omnino residere meditatione & assidua exerci-
tatione uirtutū. Aduersū quos & peripatetici qui ex Aristotelis fonte descendunt: fortissime disputant: & acade-
mici noui quos Tullius sequit̄: & eoz non dico res quæ nullæ sunt: sed umbras & momenta subuertunt. Hoc
est enī hominē ex homine tollere: & in corpore constitutū esse sine corpore: & optare potius q̄ docere: dicente
apostolo. Miser ego homo: quis me liberabit de corpore mortis huius. Et quia epistolaris breuitas non potest
omnia comprehendere: strīctim tibi uitanda describam. Vnde & illud uirgilianum est.

Hinc